

LISSOTSCHENKO ÉS HENTZE KONTRA OHIM (LIMO)

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2004. július 20.*

A T-311/02. sz. ügyben,

Vitaly Lissotschenko (lakóhelye: Dortmund [Németország]),

Joachim Hentze (lakóhelye: Werl [Németország])

(képviseli őket: B. Hein ügyvéd)

felpereseknek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták)
(OHIM) (képviseli: J. Weberndörfer és G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: német.

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2002. július 31-i (R 363/2000-2. sz. ügy), a LIMO szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromozásáról szóló határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: B. Vesterdorf elnök, P. Mengozzi és M. E. Martins Ribeiro bírák,

hivatalvezető: D. Christensen tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. október 10-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. február 25-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a 2004. március 10-i pervezető intézkedésekre és az OHIM 2004. március 31-i válaszára,

a 2004. április 27-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Előzmények

- 1 V. Lissotschenko és J. Hentze (a továbbiakban: felperesek) 1999. augusztus 26-án a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségvédjegy-bejelentést nyújtottak be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a LIMO szómegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 10. és 11. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az egyes osztályokra vonatkozó alábbi leírással:
 - 9. osztály: „Nem orvosi célokra használt lézer, ideértve különösen a diódalézert, mérés-technikai lézert, anyagmegmunkálásra használt lézert, nyomdatechnikai lézert, anyagvizsgálatra, illetve minőség-ellenőrzésre használt lézert, adatfeldolgozásra és -átvitelre használt lézert; optikai és/vagy elektronikus készülékek és

műszerek, ideértve különösen az ábrázoló rendszereket, mikrooptikai rendszereket, elektronikus vezérlést, integrált elektronikával és/vagy fényforrásokkal rendelkező optikai rendszereket; objektívek; optikai lencsék, előtétlencsék, prizmák, javító-lencsék; diffrakciós készülékek (mikroszkópia)”;

— 10. osztály: „orvosi célokra használt lézerek”;

— 11. osztály: „világítókészülékek és -berendezések, fénykibocsátó diódák (LED-ek)”.

- 4 Az elbíráló 2000. március 14-i határozatával a 40/94 rendelet 38. cikke, valamint 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján elutasította a védjegy-bejelentési kérelmet, azzal az indokolással, hogy a bejelentett megjelölés az érintett áruk vonatkozásában leíró jellegű, és nem rendelkezik megkülönböztetőképeséggel.
- 5 Az elbíráló határozata ellen a felperesek 2000. április 4-én a 40/94 rendelet 59. cikke alapján fellebbezést nyújtottak be az OHIM-hoz.
- 6 A második fellebbezési tanács 2002. július 31-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) helyt adott annak a kifogásnak, hogy megsértették a felperesek meghallgatáshoz való jogát, és emiatt hatályon kívül helyezte az elbíráló határozatát, és elrendelte a fellebbezési díj megtérítését a felperesek részére. Ezt követően a 9. és 10. áruosztályra vonatkozóan a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján elutasította a védjegy-bejelentési kérelmet, azzal az indokolással, hogy a kérelmezett megjelölés nem rendelkezik megkülönböztetőképeséggel, és kizárólag az áru fajtáját és/vagy rendeltetését leíró elemekből áll. Végül a fellebbezési tanács az elbíráló határozatát megváltoztatva a 11. áruosztályba tartozó áruk tekintetében engedélyezte a LIMO megjelölés közösségi védjegy-bejelentésének közzétételét.

- 7 Azzal kapcsolatban, hogy a bejelentett védjegy lajstromozását a 9. és 10. osztályba tartozó áruk tekintetében elutasította, a fellebbezési tanács mindenekelőtt azt állapította meg, hogy a „LIMOS” betűsört a „Laser Intensity Modulation System” (lézersugarak erősségét szabályozó rendszer) rövidítéseként használják az elektronikában. A fellebbezési tanács e megállapítását Schönbornnak az elbíráló által már idézett „Abkürzungen in der Elektronik” (Rövidítések az elektronikában) című művére (Berlin, 1993), valamint internetes keresések eredményére (pl. két oldal a Toshiba és Minolta cégek fénymásolóiról) alapozta.

- 8 A fellebbezési tanács ezt követően kifejtette, hogy a 9. és 10. osztályba tartozó áruk lézersugarak erősségét szabályozó rendszer részeként használhatók, és így a LIMOS megjelölés leírja fajtáját, illetve rendeltetését ezeknek az áruknak, amelyeket olyan hozzáértő fogyasztóknak vagy szakembereknek szánunk, akik előtt ez a megjelölés a lézerek terén minden bizonnyal ismert.

- 9 A fellebbezési tanács hozzátette ehhez, hogy nem válik kevésbé leíró jellegűvé a megjelölés az érintett áruk vonatkozásában, ha le hagyjuk az „s” betűt a LIMOS megjelölés végéről, mivel ez egyértelmű rövidítése a „Laser Intensity Modulation System” nagyobbik részének, vagyis a „Laser Intensity Modulation”-nek. Erre figyelemmel a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a hozzáértő fogyasztó közvetlen és egyértelmű kapcsolatot teremthet a 9. és 10. osztályba tartozó áruk és a LIMO megjelölés között, amelyet a „Laser Intensity Modulation” rövidítésének fog tekinteni.

- 10 Végezetül a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztetőképeséggel a 9. és 10. osztályba tartozó áruk tekintetében. Álláspontja szerint az érintett szakértő fogyasztó számára ugyanis a LIMO megjelölés nem azt jelenti, hogy ezek az áruk egy meghatározott vállalkozástól származnak, ezt jóval inkább a „Laser Intensity Modulation” rövidítésének fogja tekinteni.

A felek kérelmei

11 A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a megtámadott határozatot, a közösségi védjegybejelentést a 9. és 10. osztályba tartozó áruk tekintetében elutasító részében helyezze hatályon kívül;
- kötelezze az OHIM-ot az eljárási költségek viselésére.

12 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- kötelezze a felpereseket az eljárási költségek viselésére.

Indokolás

13 A felperesek előadása szerint a fellebbezési tanács a LIMO védjegy-bejelentési kérelmet tévesen utasította el a 9. és 10. osztályba tartozó áruk tekintetében a 40/94 rendelet 7. cikke alapján. A felperesek lényegében két jogalapra hivatkoznak keresetükben, egyrészt a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére, másrészt a rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére vonatkozó jogalapról

A felek érvei

- 14 A felperesek vitatják, hogy a bejelentett védjegy az érintett áruk fajtáját és rendeltetését illetően leíró jellegűnek tekinthető.
- 15 Először is a LIMO és LIMOS megjelölések nem ismertek a releváns fogyasztói kör számára mint a „Laser Intensity Modulation” és a „Laser Intensity Modulation System” fogalmak rövidítései. Ebből következően nem szükséges, hogy rendelkezésre álljanak ezek a megjelölések.
- 16 Ezzel kapcsolatban a felperesek előadják, hogy az „Internationale Enzyklopädie der Abkürzungen und Akronyme in Wissenschaft und Technik” (Tudományos és műszaki rövidítések és mozaikszavak nemzetközi enciklopédiája), szerk. M. Peschke (München, 1998) nem tartalmazza a „LIMOS” kifejezést mint a „Laser Intensity Modulation System” rövidítését.
- 17 A felperesek felhívják a figyelmet arra a tényre, hogy az interneten a LIMOS megjelölést általában a gépjárművek terén, mint a „limuzinok” rövidítését használják, és csak elvétve „Laser Intensity Modulation System” értelemben, nyomtatókkal és másolórendszerekkel összefüggésben. A felperesek szerint az a tény, hogy az OHIM az internetes keresés során csak három olyan hivatkozást talált, amely a „LIMOS” rövidítést „Laser Intensity Modulation System” értelemben használja, valójában azt bizonyítja, hogy a „LIMOS” betűsor nem általánosan ismert rövidítés, és nem használatos az érintett szakemberek körében.

- 18 A felperesek érveik alátámasztására az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának az R 294/2000-3. sz. ügyben 2000. október 31-én hozott, a DS megjelölés elektronikus fényképezőgépekkel és fényképelőhívással kapcsolatos áruk és szolgáltatások vonatkozásában közösségi védjegyként történő bejelentéséről szóló határozatára hivatkoznak. Ez a határozat kimondja, hogy egy megjelölés lajstromozásra alkalmasságának megítélésakor a szótári meghatározások csak viszonylagosan esnek latba, különösen akkor, ha az ilyen szótári elemzés eredményét nem támasztja alá más információ vagy bizonyíték. A felperesek rámutatnak, hogy az elbíráló ebben az ügyben a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontja alapján a DS védjegy lajstromozását arra hivatkozással utasította el, hogy egy rövidítésjegyzékben a „DS” a „Digital Signal” kifejezés rövidítése, és a fellebbezési tanács azzal az indokolással helyezte hatályon kívül ezt a határozatot, hogy nem lehet egyedül ezen az alapon azt feltételezni, hogy az érintett fogyasztói kör a „DS” rövidítést összekapcsolja a „Digital Signal” kifejezéssel, és így azt leíró jelölésként értelmezi. A felperesek szerint hasonló kételyek merülnek fel a jelen ügyben, mivel a „LIMOS” rövidítés „Laser Intensity Modulation System” értelemben csupán egy könyvben és két internetes oldalon fordul elő.
- 19 A LIMO megjelölést illetően a felperesek megjegyzik, hogy az OHIM által a döntése alátámasztására bemutatott dokumentumok és internetes oldalak – amelyekben csak a „LIMOS” megjelölés szerepel – nem támasztják alá a „Laser Intensity Modulation” rövidítéseként való használatot. A „LIMO” megjelölés jelenleg nem szolgál lézersugarak erősségét szabályozó rendszer rövidítésére, és ezért nem merül fel vele kapcsolatban a rendelkezésre állás szükségessége.
- 20 E tekintetben a felperesek kifejtik, hogy a LIMO megjelölést az interneten a „limuzin” vagy „limonádé” szavak vagy esetleg a „least input for the most output” közgazdaság-tudományi fogalom rövidítéseként használják. A felperesek szerint mivel a „LIMO” rövidítésnek több értelme is lehet, az érintett, szakértőkből álló fogyasztói kör egyáltalán nem kapcsolja össze ezt a rövidítést a közösségi védjegybejelentéssel érintett, 9. és 10. osztályba tartozó árukkal.

- 21 A felperesek a Deutsches Bundespatentgericht (német szövetségi szabadalmi bíróság) 1998. június 2-i határozatára is hivatkoznak, amely a CT szömegjelölés nemzeti védjegyként lajstromozására vonatkozó kérelemmel kapcsolatban azon az alapon nem ismerte el a rendelkezésre állás szükségességét, hogy „a »CT« rövidítésnek számos jelentése van, amely leírhatja az érintett árukat és szolgáltatásokat”.
- 22 Másodszor, a felperesek előadják, hogy még ha a „Laser Intensity Modulation System” és a „Laser Intensity Modulation” fogalmak rövidítésének is lenne tekinthető a LIMOS és a LIMO megjelölés, ezek akkor sem lennének leíró jellegűek a közösségi védjegybejelentéssel érintett áruk vonatkozásában, mivel ezek az áruk sem lézersugarak erősségét szabályozó rendszerek, sem – a „Laser Intensity Modulation”-nel ellentétben – eljárások vagy módszerek, hanem csupán egyedi áruk, amelyek még egymással összekapcsolva sem alkothatnak ilyen rendszert.
- 23 Az OHIM szerint helytállóak a fellebbezési tanács megállapításai a bejelentett védjegy leíró jellegéről.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 24 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontja szerint „a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”.

- 25 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontja kizárja, hogy ilyen jeleket vagy adatokat védjegyként lajstromozzanak, és ezáltal egyetlen vállalkozás számára fenntartsanak. Ez a rendelkezés tehát azt a közérdekű célt szolgálja, hogy az ilyen jeleket vagy megjelöléseket bárki szabadon használhassa (a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 31. pontja, az Elsőfokú Bíróság T-356/00. sz., Daimler/Chrysler kontra OHIM ügyben [CARCARD] 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1963. o.] 24. pontja és a T-348/02. sz., Quick kontra OHIM ügyben [Quick] 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5071. o.] 27. pontja).
- 26 E megközelítésben azok a jelek vagy adatok esnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá, amelyek az érintett fogyasztói kör szempontjából általános használatban közvetlenül vagy lényeges jellemzőjére utalással leírják azt az árut vagy szolgáltatást, amely tekintetében a lajstromozást kérték (a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 39. pontja, az Elsőfokú Bíróságnak a fent hivatkozott, CARCARD-ügyben hozott ítéletének 25. pontja és a T-360/00. sz., Dart Industries kontra OHIM ügyben [UltraPlus] 2002. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3867. o.] 22. pontja).
- 27 Következésképpen egy megjelölés leíró jellegét egyrészt az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, másrészt az érintett vásárlóközönség által a megjelölésnek tulajdonított értelem szempontjából lehet csak megítélni (a fent hivatkozott CARCARD-ítélet 25. pontja és az UltraPlus-ítélet 22. pontja).
- 28 A jelen esetben a fellebbezési tanács megállapította, hogy a releváns fogyasztói kör szakértő fogyasztókból áll (a megtámadott határozat 17. pontja). Mivel a szóban forgó árukat szakemberek részére és nem átlagos fogyasztóknak gyártják, a fellebbezési tanács e megállapításával az Elsőfokú Bíróság egyetért. Egyébként ezt a felperesek sem vitatják. A releváns fogyasztói kör tehát szakértő, jól informált, figyelmes és körültekintő közönség (lásd az Elsőfokú Bíróságnak a T-34/00 sz., Eurocool Logistik kontra OHIM ügyben [EUROCOOL] 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 47. pontját).

- 29 Mindenekelőtt, a felperesek azon érveléséhez, miszerint a LIMOS és LIMO megjelölésekre vonatkozóan nem áll fenn a rendelkezésre állás követelménye, mivel ezeket a szaknyelvben nem szokták az érintett áruk leírására használni, arra kell rámutatni, hogy a Bíróság a C-108/97. és C-109/97. sz. egyesített ügyekben 1999. május 4-én hozott ítélete [Windsurfing Chiemsee, EBHT 1999., I-2779. o.] 35. pontjában úgy ítélte meg, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.) 3. cikke (1) bekezdése c) pontja – amelynek szövege megegyezik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjával – alkalmazásának nem feltétele, hogy konkrét, aktuális vagy komoly indoka legyen a rendelkezésre állás követelményének.
- 30 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásakor ezért a kérdéses szómegjelölés releváns jelentése alapján csupán azt szükséges vizsgálni, hogy a célzott fogyasztói kör szempontjából van-e kellően közvetlen és konkrét összefüggés a megjelölés és a bejelentéssel érintett áruk és szolgáltatások között (az Elsőfokú Bíróságnak a T-106/00 sz., Streamserve kontra OHIM ügyben [STREAMSERVE] 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 40. pontja, amelyet a fellebbezési eljárásban a Bíróságnak a C-150/02. P. sz., Streamserve kontra OHIM ügyben 2004. február 5-én hozott végzése megerősített [EBHT 2004., I-1461. o.], valamint a fent hivatkozott CARCARD-ítélet 28. pontja).
- 31 Megállapítandó, hogy a fellebbezési tanács nem állította, hogy a szaknyelvben a LIMO megjelölést a „Laser Intensity Modulation” kifejezés rövidítéseként szokásos használni. E tekintetben a felperesek rámutatnak arra, hogy a LIMO megjelölés sem a szakirodalomban, sem az interneten nem fordul elő, utóbbin legfeljebb mint a „limuzin”, „limonádé” szavak vagy a „least input for the most output” közgazdaságtudományi fogalom rövidítése.
- 32 Mindazonáltal az a tény, hogy a LIMO megjelölést a szakemberek nem használják a „Laser Intensity Modulation” kifejezés rövidítéseként, még nem szolgáltat elegendő okot arra, hogy eleve kizárja a megjelölés leíró jellegét. Le kell szögezni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontja szerinti bejelentés OHIM általi elutasításának nem feltétele, hogy az e rendelkezésben említett védjegyet alkotó

jeleket vagy megjelöléseket a bejelentés időpontjában valóban a bejelentésben felsorolt áruk vagy szolgáltatások, illetve jellemzőik leírására használják. Elegendő – mint ez a rendelkezés szövegéből is kitűnik —, ha ezek a jelek vagy megjelölések alkalmasak az ilyen használatra (a Bíróságnak a fent hivatkozott OHIM kontra Wrigley ügyben hozott ítéletének 32. pontja, valamint a C-326/01. P. sz., Telefon & Buch kontra OHIM ügyben 2004. február 5-én hozott végzésének [EBHT 2004., I-1371. o.] 28. pontja).

- 33 A szóban forgó ügyben a fellebbezési tanács annak vizsgálatakor, hogy a LIMO megjelölés alkalmas-e közösségi védjegybejelentésben felsorolt, 9. és 10. osztályba tartozó áruk vagy jellemzőik leírására, mindenekelőtt azt állapította meg, hogy a „LIMOS”, amely az érintett áruk területén a „Laser Intensity Modulation System” szóösszetétel ismert rövidítése, az áruk fajtáját és/vagy rendeltetését illetően leíró jellegű. Ezenkívül úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy nem lesz kevésbé leíró jellegű akkor, ha az „s” betű elhagyásával a „LIMOS” betűsort „LIMO”-ra változtatjuk.
- 34 A LIMOS megjelölést illetően a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 16. pontjában – arra a tényre támaszkodva, hogy ez a jelentés elektronikai rövidítéseket tartalmazó gyűjteményben és az interneten is előfordul – helyesen állapította meg, hogy azt az elektronika területén a „Laser Intensity Modulation System” rövidítéseként használják.
- 35 Kiemelkedő jelentősége van annak, hogy egy ilyen rövidítés szerepel egy elektronikai rövidítéseket tartalmazó gyűjteményben, és ezen nem változtat az sem, hogy a felperesek által idézett enciklopédia (l. fent, 16. pont) nem tartalmazza a „LIMOS” rövidítést.

- 36 Ezen túlmenően nem csupán egy lexikonban fellelhető meghatározás, hanem üzleti iratok is bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy a „LIMOS” a „Laser Intensity Modulation System” kifejezés rövidítése. A fellebbezési tanács által megnevezett internetes oldalakból például kitűnik, hogy a „LIMOS” a „Laser Intensity Modulation System” kifejezés rövidítése, amely ezeken az oldalakon egy, a Toshiba FC 70 és a Minolta CF 9001 színesfénymásoló-modellekben használt sokszorosító rendszert (copying system) jelöl.
- 37 A fenti körülményeket figyelembe véve nyilvánvaló, hogy helytelen a felperesek azon kifogása, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a DS védjegy bejelentéséről szóló határozatban (lásd fent a 18. pontot) követett kritériumokat. Ezen túlmenően rá kell mutatni, hogy a szóban forgó ügyben az érintett fogyasztói kör szakmai közönséget jelent – az említett határozat alapjául szolgáló ügytől eltérően, ahol a fellebbezési tanács éppen arra a tényre alapozta döntését, hogy az érintett fogyasztói kör átlagos fogyasztókból, nem pedig szakemberekből áll, és így azt a következtetést vonta le, hogy a védjegyelbíró nem ítélné meg kizárólag egy betűszavakat és rövidítéseket tartalmazó szótár hivatkozása alapján azt, hogy a „DS” betűket az ilyen fogyasztók „Digital Signal” kifejezésként értik. Következésképpen ez a határozat nem alkalmas a felperesek érvelésének alátámasztására.
- 38 A LIMOS megjelölés leíró jellegét illetően a fellebbezési tanáccsal egyetértve (lásd a megtámadott határozat 17. pontját) megállapítható, hogy a felperesek a 2000. június 7-én az OHIM előtti fellebbezési eljárásban benyújtott beadványuk 3. oldalán elismerik, hogy „a bejelentésben megnevezett áruk olyan termékek, amelyek adott esetben »Laser Intensity Modulation System«-ek alkotóelemei lehetnek”, jóllehet hozzátesszik, hogy „a felsorolt áruk egyike sem írható le közvetlenül ilyen rendszerként”. Erre az elismerő nyilatkozatra tekintettel – amelyet a felperesek egyébként az Elsőfokú Bíróság előtt a 2004. április 27-i szóbeli tárgyaláson is fenntartottak – határozott úgy a fellebbezési tanács, hogy a LIMOS megjelölés az áruk fajtáját és/vagy rendeltetését illetően leíró jellegű.

- 39 Az Elsőfokú Bíróság rámutat arra, hogy sem a fellebbezési tanács a határozatában, sem az OHIM a jelen bírósági eljárásban nem adott arra magyarázatot, mennyiben tekinthető a LIMOS megjelölés leíró jellegűnek a 9. és 10. osztályba tartozó áruk fajtáját illetően.
- 40 Mindazonáltal nem vitatott, hogy ezek az áruk lézersugarak erősségét szabályozó rendszer alkotóelemeiként használhatók. A felperesek nem terjesztettek elő meggyőző érvet a fellebbezési tanács azon következtetésének cáfolatára, miszerint a nevezett áruk e jellemzője miatt a LIMOS megjelölés mint a „Laser Intensity Modulation System” rövidítése legalábbis az áruk rendeltetése tekintetében leíró jellegű. Valójában csak arra a megjegyzésre szorítkoztak, hogy két vagy több érintett áru összekapcsolása még nem eredményez „Laser Intensity Modulation System”-et. Ez az érv – amely nem zárja ki, hogy ezek az áruk egyenként alkalmasak arra, hogy más, a közösségi védjegybejelentéssel nem érintett árukkal összekapcsolva ilyen rendszert alkossanak – irreleváns.
- 41 Mivel valamennyi bejelentett, a 9. és 10. osztályba tartozó árut szakértő fogyasztóknak szánják, akik előtt ismert a LIMOS megjelölés mint a „Laser Intensity Modulation System” kifejezés rövidítése az ilyen – a nevezett rendszerbe integrálható – áruk terén, és mivel a felperesek nem hoztak fel ellenkezőt ennek bizonyítására, a megjelölés leíró jellegűnek tekinthető az érintett áruk egyik lehetséges rendeltetését illetően, amelyet a releváns fogyasztói kör döntésekor figyelembe vehet, és ezért az áruk lényeges jellemzőjének minősül (lásd az Elsőfokú Bíróság T-222/02 sz., HERON Robotunits kontra OHIM ügyben [ROBOTUNITS] 2003. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4995. o.] 44. pontját).
- 42 Jóllehet a célzott fogyasztói kör szempontjából kellően közvetlen és konkrét összefüggés van a LIMOS megjelölés és a bejelentéssel érintett, 9. és 10. osztályba

tartozó áruk között, tovább vizsgálendő, vajon ugyanez a következtetés vonható-e le a közösségi védjegybejelentés tárgyát képező LIMO megjelölés esetében is.

- 43 A fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy akkor sem kevésbé leíró jellegű a megjelölés a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontja értelmében és az érintett áruk vonatkozásában, ha az „s” betű lejegyzésre kerül a LIMOS megjelölés végéről.
- 44 Megállapítást nyert az a tény, hogy a „LIMOS” megjelölést a „Laser Intensity Modulation System” rövidítéseként használják, és ebből arra lehet következtetni, hogy a LIMO megjelölést a „Laser Intensity Modulation” rövidítéseként használhatják, és ezt a releváns fogyasztói kör így értheti. Bár a LIMO megjelölés inkább arra alkalmas, hogy a lézersugár-erősség szabályozásának jelenségét írja le, semmint azt a rendszert, amely létrehozza ezt a jelenséget, ez a tény még nem zárja ki azt, hogy ez a megjelölés leíró jellegű az érintett áruk tekintetében. Ha ez utóbbiak alkotóelemei lehetnek egy olyan rendszernek, amely szabályozza a lézersugarak erősségét, az a megjelölés, amely ezt a szabályozást jelöli, mindig leíró jellegű marad ezen áruk egyik lehetséges rendeltetését illetően.
- 45 A fellebbezési tanács ezért helyesen állapította meg, hogy a szakértő fogyasztó kellően közvetlen és konkrét összefüggést teremthet a közösségi védjegybejelentésben felsorolt, 9. és 10. osztályba tartozó áruk és a LIMO megjelölés között, és ezt a megjelölést a „Laser Intensity Modulation” rövidítéseként fogja érteni, amely a nevezett áruknak legalábbis egy lehetséges rendeltetésére – lézersugarak erősségét szabályozó rendszerben történő alkalmazására – vonatkozik.
- 46 Végezetül a felperesek azon érvét is el kell utasítani, hogy – a LIMO megjelölés állítólagos többértelműsége miatt, miszerint az a „limuzin”, „limonádé” szavak vagy a „least input for the most output” fogalom rövidítéseként is használatos, vagy egy

bizonyos vállalkozás cégneveként érthető – az érintett fogyasztói kör nem asszociálna erről a megjelölésről a bejelentéssel érintett, 9. és 10. osztályba tartozó árukra.

- 47 E tekintetben elegendő arra utalni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján akkor is el kell elutasítani egy szómegjelölés bejegyzését, ha legalább egy lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások egy jellemzőjét (a fent hivatkozott OHIM kontra Wrigley ügyben hozott ítélet 32. pontja; a fent hivatkozott Telefon & Buch kontra OHIM ügyben hozott végzés 28. és 37. pontja; a fent hivatkozott STREAMSERVE-ügyben hozott ítélet 42. pontja és a fent hivatkozott CARCARD-ügyben hozott ítélet 30. pontja). Az előzőekből kitűnik, hogy a LIMO megjelölés egyik lehetséges értelme a „Laser Intensity Modulation”, és az érintett fogyasztói kör mindenképpen képes arra, hogy ennek a megjelölésnek ilyen értelmet tulajdonítson.
- 48 Következésképpen a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére vonatkozó jogalapot el kell utasítani.
- 49 Fentiek alapján nincsen helye a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére vonatkozó jogalap vizsgálatának. A megszilárdult ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis egy megjelölés már abban az esetben sem lajstromozható közösségi védjegyként, ha a felsorolt feltétlen kizáró okoknak csak egyike áll fenn (a Bíróság C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7561. o.] 29. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-360/99 sz., Community Concepts kontra OHIM ügyben [Investorworld] 2000. október 26-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3545. o.] 26. pontja és a T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM ügyben [Giroform] 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 30. pontja, valamint a T-79/01. és T-86/01. sz., Bosch kontra OHIM ügyben [Kit Pro és Kit Super Pro] 2002. november 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4881. o.] 36. pontja).
- 50 Következésképpen a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 51 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes perveztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**

- 2) **A felpereseket kötelezi a költségek viselésére.**

Vesterdorf

Mengozzi

Martins Ribeiro

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. július 20-i nyilvános ülésen.

H. Jung

B. Vesterdorf

hivatalvezető

elnök